

Ikt. sz.: KSB/38-1/2013.

KSB-20/2013. sz. ülés
(KSB-107/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2013. október 14-én, hétfőn, 11 óra 07 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2012. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12514. szám)</i>	8
<i>Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Baross Gyula reflexiói</i>	15
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadó állítása</i>	16
<i>A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/12636. szám)</i>	16
<i>Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése</i>	16
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	16
<i>Dr. Nyikos László reflexiói</i>	20
<i>Baross Gyula reflexiói</i>	20
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása</i>	21
<i>Egyebek</i>	21

Napirendi javaslat

1. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2012. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12514. szám)
(A Számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa)
(Általános vita)

2. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/12636. szám)
(A Számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa)
(Általános vita)

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke

Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Nagy Csaba (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Talabér Márta (Fidesz)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Kiss Attila (Fidesz) távozása után Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz) dr. Gyimesi Endrének (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP) Gyutai Csabának (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) Mandur Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Nyikos László, a Számvevőszéki és költségvetési bizottság elnöke
Baross Gyula főosztályvezető (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 07 perc)

Elnöki bevezető

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Mindenkit tisztelettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság 2013. október 14-ei ülésén. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Köszöntöm Talabér Márta képviselőasszony-társunkat, aki a bizottság új tagja. Örülök, hogy kapcsolódott a bizottság munkájához, és remélhetőleg sok-sok jó felvetéssel fogja gazdagítani a bizottság munkáját. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Novák képviselőtársam kérésére az ülésrenden változtattam, úgyhogy ennek megfelelően ülünk ma már; nem mintha olyan különösebb jelentősége lenne, mert úgy látom, hogy az asztal bal oldali részén nem sokan foglalnak helyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzetesen kiküldött napirendi sort mindenki megkapta. Van-e valakinek kiegészítése a napirendhez? Parancsoljon, Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Ha már így megszólított, és az ülésrendről beszélt, akkor tegyük egyértelművé...

ELNÖK: Nem szólítottam meg.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... hogy a parlamenti ülésrendnél megszokott gyakorlatnak megfelelően kértem...

ELNÖK: A napirendhez van-e kiegészítés?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ügyrendi hozzászólásom van ahhoz, amit ön mondott; amennyire a napirendhez szólt ön, annyira szólok én is. Azt kértem, hogy a parlamenti erőssorrendnek megfelelő helyére kerüljön az LMP. Persze lehet ilyen iskolás módszerrel elérni, ahogy ön próbálta, hogy mindenképpen Osztolján Ágnes mellé ültessen, de akkor tegyük hozzá – szintén a jegyzőkönyv kedvéért –, hogy azért is vagyunk a bal oldalon ilyen kevesen, mert se az LMP, se a „Párbeszéd a Mandátumért Mozgalom”, se a Demokratikus Koalíció nem képviselteti magát. Ilyen értelemben az egyébként ön iskolás, dedós módszere...

ELNÖK: Nincs is Demokratikus Koalíció.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... hogy mindenképp Osztolján Ágnes mellé ültessen, nem járt sikerrel.

ELNÖK: Képviselő úr, megvonom a szót öntől. Köszönöm szépen, hogy megint elkezdte a bohózatot. Nagyon örülünk neki, hogy szórakoztatóvá akarja tenni a bizottsági üléseket, de próbáljuk már meg valamilyen szinten a parlament méltóságát megőrizni. Megjegyzem, hogy a jövőben így fogom a kéréseit teljesíteni; szó nélkül teljesítettem a kérését, és mindezek után ön még itt parádézik. (Novák Előd: Ön parádézik most is.) Nagyon szépen kérem, képviselő úr, ne beszéljen bele, amikor beszélek; majd amikor szót adok önnek, akkor megszólalhat, de addig nem szólalhat meg.

Azt kérdeztem az előbb – elég egyértelműen és világosan –, hogy van-e valakinek a napirendet kiegészítő javaslata. Amennyiben igen... Nincs. Köszönöm. (Novák Előd: De van. Jelentkezem; ne tegyen úgy, mintha nem venné észre.) Nem vettem észre, képviselő úr. (Novák Előd: Ne tegyen úgy; ne hazudjon!) Már az előbb adtam önnek szót. (Novák Előd: Ne

hazudjon! Jelentkeztem.) Az előbb önnek adtam szót; nem volt javaslata. *(Novák Előd: Akkor ezt mondja, hogy nem ad szót még egyszer; ezt mondhatja.)* Nem is adok. *(Novák Előd: ... de ne hazudjon, hogy „nem vettem észre”.)* Képviselő úr... *(Novák Előd: Azért álljon meg a menet! Jelentkeztem, jó?)* Képviselő úr, látom; köszönöm szépen, hogy kiabál, tényleg. *(Novák Előd: Kénytelen vagyok, miután nem hajlandó észrevenni a jelentkezésemet.)* Képviselő úr, megengedi, hogy vezessem az ülést; de tényleg, megengedi? És ne legyen már ideges! Ne idegeskedjen, tényleg!

A napirend elfogadása

Kedves Képviselőtársaim! Akkor szavazunk a napirendről. *(Novák Előd jelentkezik.)* Aki támogatja, kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 1 ellenszavazattal a napirendet elfogadta. *(Novák Előd: Ügyrendben jelentkezem. – Moraj a Fidesz oldalán.)* Parancsoljon, képviselő úr, ügyrendben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Felhívnám elnök úr figyelmét a Házsabályra, és ez alapján...

ELNÖK: Mi az ügyrendi javaslata, képviselő úr?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Meg fogom tenni. A Házsabály szerint egy percem van kifejteni az ügyrendi javaslatomat.

ELNÖK: Előbb a javaslat, és utána indokolja a Házsabály szerint.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem. A Házsabály szerint először is ön nem vág közbe, másodsor egy percem van kifejteni a javaslatot, és utána indokolhatom három percben, tehát legyen szíves, addig ne vágjon közbe folyton.

A javaslatom először is az, hogy tartsa be a Házsabályt. Önről már megállapította a kormánytöbbség alkotmányügyi bizottsága is – a kormánytöbbség szavazatával –, hogy több alkalommal megsértette a Házsabályt velem szemben.

ELNÖK: Ezt nem állapította meg.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De igen; nagyon finoman fogalmaztak, hogy „nem volt tekintettel a Házsabályra”. *(Az elnök nevet.)* Ha ellenzéki képviselő által vezetett bizottságról van szó, vagy mondjuk Balczó Zoltánról, akkor önök mindig úgy fogalmaznak, hogy „megsértette a Házsabályt”.

ELNÖK: Képviselő úr, mi a javaslata?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ezt tenném meg, ha nem vágna folyton közbe; nagyon nehéz így kibontakozni, hogy ezt megteszi. *(Derültség a Fidesz oldalán.)* Az a javaslatom, hogy tartsa be a Házsabályt, és ha jelentkezem, akkor adja meg a szót; ne tegyen úgy, mintha nem venné észre.

ELNÖK: Mi az ügyrendi javaslata, képviselő úr?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az ügyrendi javaslatom az – pontosan ezt mondom –, hogy tartsa be a Házsabályt. Másrészt...

ELNÖK: Ez nem ügyrendi javaslat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ne vágjon közbe ötször, mert már ezt is...

ELNÖK: Én vagyok az elnök, képviselő úr. Mi a javaslata?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ezt tenném meg, ha nem váгна folyton közbe.

ELNÖK: Dehogy vágok közbe!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nyugodjon meg, elnök úr legyen szíves. Nálam van a szó.

ELNÖK: Én nyugodt vagyok, képviselő úr; itt mosolygok, önt nézem, és kellemesen szórakozunk.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De folyton belebeszél.

ELNÖK: Dehogyis beszélek bele!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): A jegyzőkönyvvezető alig bírja követni az ön folytonos belekiabálásait. (*Kiss Attila: Ez már az ülés, elnök úr?*)

ELNÖK: Nem tudom, hogy ez az ülés-e.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Kapok végre egy percet, hogy kifejtthessem?

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon; önnél van a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem úgy veszem észre (*Derültség a Fidesz oldalán.*), mert minden második szó az öné. Az ügyrendi javaslatom egyébként még az is, hogy módosítsuk a napirendet, mert nekem komoly szakmai észrevételem van a napirenddel kapcsolatban. Ez pedig az, a költségvetési bizottság elnökének az egyébként többször kifejtett javaslatát is megfontolva, amit egyébként elmondott a bizottsági elnöki értekezleten is – ahol ön viszont többször nem jelent meg, hiszen álláshalmozóként, sűrű elfoglaltsága miatt nem tud ott lenni –, már ott is kifejtette, hogy nem helyes az, hogy külön tárgyaljuk a költségvetést, és külön tárgyaljuk az érdemi beszámolót, főleg ebben a szaktbizottságban, ahol nekünk elsődlegesen nem költségvetési kérdésekkel, hanem a tartalommal kell foglalkozni. Azt gondolom, hogy úgy tudjuk érdemben tárgyalni a jelenleg is – sajnos – megszavazott napirendben a 2014. évi költségvetést, ha azt is látjuk, hogy mi van benne, főként úgy tudjuk tárgyalni a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot, tehát a zárszámadást úgy tudjuk tárgyalni, ha megnézzük, hogy mit végzett el ilyen pénzből. Azt javasoltam volna tehát a napirend elfogadásakor – ha ön szót adott volna házsabályszerűen –, hogy vegyük fel ide párhuzamosan...

ELNÖK: Én szót adtam önnek, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2012. évi beszámolóját, tehát a Médiatanács működésének az elemzését is, mert nekünk szaktbizottságként szerintem ezt a két napirendi pontot együtt kell tárgyalnunk. Ezért szeretném ezt a vitát összekapcsolni, és egyben az a javaslatom, hogy indítványozzuk mi is,

hogy a plenáris ülésen is ez a két javaslat egy napirendi pont alatt – mint a) és b) – kerüljön megvitatásra. Nagyon sajnálom, hogy ön nem adott szót, és anélkül fogadta el ma a bizottság a napirendet, hogy egyáltalán elmondhattam volna a módosító javaslatomat; azt gondolom, hogy ez komolyan házszabálysértő volt. Legyen szíves uralkodni magán (*Az elnök nevet.*), hogy ne kelljen még egyszer az alkotmányügyi bizottságnak mint ügyrendi bizottságnak megállapítani...

ELNÖK: (*A jegyzőkönyvvezetőhöz:*) Írja be, hogy nevetek, jó?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... az újabb házszabálysértő ülésvezetési gyakorlatát. Legyen szíves, tanuljon abból az állásfoglalásból, amit még a kormánypárti képviselők is megszavaztak, azt gondolom, hogy példátlan módon, hiszen ebben a ciklusban tudomásom szerint bizottsági elnököt még nem marasztaltak el; legalábbis kormánypárti bizottsági elnököt a kormánypárti többség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! A jegyzőkönyv kedvéért kénytelen vagyok rögzíteni, hogy amikor megkérdeztem azt, hogy „tisztelt képviselőtársaim, van-e valakinek a napirendet kiegészítő javaslata”, akkor ön jelentkezett, és én önnek szót adtam. Ön akkor másról beszélt, majd kinyomta a mikrofonját, befejezte a hozzászólását, ebből következően nem volt olyan javaslata, amely a napirendet módosítani kívánta volna, tehát nem igaz, hogy önnek ennél a kérdésfeltevésnél ne adtam volna meg a szót. Hogy utána megint jelentkezett? Nyilvánvalóan úgy gondoltam, hogy nincsen már a napirendhez kapcsolódó módosító javaslat. Ön ezt elmondhatta volna akkor, amikor önnek szót adtam; teljes joggal nem adtam önnek még egyszer szót.

Volt egy ügyrendi javaslata, képviselő úr – (*Novák Előd jelentkezik.*) nem adom meg önnek a szót –, az ügyrendi javaslatról szavaznunk kell, úgyhogy most szavazunk, tisztelt képviselő úr, és nem nyitunk vitát mindarról, amit ön itt még el kíván mondani, mert most az ügyrendi javaslatáról fogunk szavazni. Kérdezem, hogy Novák képviselő úr javaslatát támogatja-e valaki. (*Novák Előd: Melyiket?*) Aki igen, az kézfeltartással jelezze! (*Novák Előd: Melyiket?*) Azt, hogy egészítsük ki a napirendet. (*Novák Előd: Nem ez volt az ügyrendi javaslatom; azt már lekéstem, ez a vonat már elment. Az én ügyrendi javaslatom az, hogy ön tartsa be a Házszabályt. Szavazzunk erről, hogy L. Simon Lászlónak be kell-e tartania a Házszabályt. – Derűltég a Fidesz oldalán.*) Ilyen ügyrendi javaslatot ön nem tehet, úgyhogy erről nem szavazunk. (*Novák Előd: Dehogynem! Nézze vissza a jegyzőkönyvet.*) Képviselő úr, nem adtam önnek szót. (*Novák Előd: Kérje meg, hogy olvassa vissza; én ezt javasoltam.*) Akkor tehát ez az ügyrendi javaslata, és nem az, hogy mindet együtt tárgyaljuk? (*Novák Előd: Az a vonat már elment, a napirendet már megszavaztuk.*) Képviselő úr, összevissza beszél. (*Novák Előd: Nem összevissza; ezt mondtam, hogy ezt szerettem volna, és ezért kérem, hogy az ülés hátralevő részében tartsa be a Házszabályt.*) Köszönöm szépen. A vitát lezártam (*Novák Előd: Így van; szavazzunk!*), a bohózatot lezártam, úgyhogy köszönöm szépen, képviselő úr.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2012. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12514. szám)

Megnyitom a napirendi pont tárgyalását. Tisztelettel köszöntöm körünkben a Számvevőszéki és költségvetési bizottság elnökét, dr. Nyikos Lászlót, köszöntöm az NMHH részéről Baross Gyula főosztályvezetőt, az MTVA részéről Nagy Attila gazdasági vezérigazgató-helyettest és valamennyi szakértőt; remélem, hogy jól szórakoznak a hétfő reggeli showműsorunkon. Tisztelettel kérdezem a bizottság elnökét, dr. Nyikos Lászlót, hogy kívánja-e szóban kiegészíteni az előttünk fekvő javaslatot.

Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése

DR. NYIKOS LÁSZLÓ, a Számvevőszéki és költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden. Arra szeretném felhívni a figyelmet – valóban nem először vagyok itt, és nem először mondom el ezt, amit itt röviden elmondok –, hogy ez a törvényjavaslat, amit a hatályos törvény szerint a költségvetési bizottságnak kell benyújtania, engem skizofrén helyzetbe hoz, nem először, hiszen nem szokás a parlamentarizmusban az ilyen megoldás. Én tisztelem a törvényeket, amelyek hatályban vannak, ezért – noha nem értek egyet ezzel a gyakorlattal – ide kellett hoznom a bizottság nevében ezt a zárszámadási törvényjavaslatot, amely itt is van önök előtt.

Egyetlen szakmai megjegyzést azért hangsúlyozni szeretnék, ez pedig az, hogy ez a pénzügyi beszámoló, amelyben a médiahatóság számot ad az elmúlt évi gazdálkodásának teljesítéséről, bevételeiről, kiadásairól, vagyonáról, független külső ellenőr részéről nem volt auditálva. Ez nem azt jelenti, hogy nekem azt kellene mondanom, hogy ez egy nem hiteles beszámoló, hiszen a mögöttem ülő menedzsmentvezetők tisztességes szakmai munkát végeztek, és még arról is gondoskodtak – noha ezt törvény számukra nem írja elő –, hogy ők bíznak meg könyvvizsgálót azzal, hogy a pénzügyi beszámolót ellenőrizze. Ez meg is történt, és a könyvvizsgáló hitelesítő záradékot adott, ennyiben tehát azt mondom, hogy a helyzet nem tragikus, azonban ebben a minőségében a könyvvizsgáló nem független külső ellenőr, hanem – ha úgy tetszik – belső ellenőr, hiszen a hatóság bízza meg, a hatóságnak jelent, a hatóság fizeti meg a díját. A költségvetési jog gyakorlásának az úgymond ortodox gyakorlata szerint tehát ez, amit a Magyar Országgyűlés csinál immár hosszú évek óta – nem három-négy éve, hanem már sokkal több esztendeje –, nem felel meg a költségvetési jog írott szabályainak és gyakorlatának, erre szeretném a tisztelt bizottság figyelmét felhívni.

Zárszóként még annyit, hogy valamikor úgy történt Magyarországon ez a gyakorlat, hogy egy költségvetésben, egy zárszámadásban szerepeltek ezek a kérdések; abban a zárszámadásban, amit majd hamarosan el fog fogadni az Országgyűlés. Ez a szakmai problémám évek óta a médiahatóság költségvetésével meg a zárszámadásával kapcsolatban. Ezek jegyében ajánlom szíves figyelmükbe a törvényjavaslatot, és ha számszerű vagy olyan szakmai természetű észrevételeik vannak, majd kérni fogom Baross főosztályvezető úr és a vezérigazgató-helyettes úr segítségét, miután a költségvetési bizottság ezekkel a részletkérdésekkel nem foglalkozott. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megkérdezem az NMHH részéről Baross Gyula főosztályvezető urat, hogy esetlegesen kíván-e bármiféle kiegészítést tenni.

BAROSS GYULA (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kiegészítést nem kívánok tenni, majd az esetleges kérdésekre válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a vitát. Tisztelt Képviselőtársaim! Ki kíván a vitában hozzászólni? Novák képviselő úr, aztán Mandur képviselő úr.

Kérdések, hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Egy kicsit meglepett, hogy nemhogy érdemi vitát nem folytathatunk a tevékenységről – hiszen a napirend így került elfogadásra, ahogy került –, de tulajdonképpen még nem is hallunk az illetékes szakhatóság részéről sem hozzászólást, csak ha kérdés van. Nekem van kérdésem is a hozzászóláson kívül.

Kezdjük akkor például ezzel: a 3. oldalon olvashatjuk a 4. § (2) bekezdésében, hogy a 18 milliárd forintos maradványból több mint 6 milliárd forintot egy nyilvántartás kialakítására különítettek el. Nem egészen értem, hogy milyen nyilvántartás az, amire több mint 6 milliárd forintot kell elkülöníteni; sokfélét láttam már, de olyat, ami több mint 6 milliárd forintba

kerül, talán még az amerikai titkosszolgálat sem pipált, pedig azért ők elég sok mindent nyilvántartanak – rólunk is –, többet, mint amit a WikiLeaksen lehet olvasni. Ez érdekelne. Egészen pontosan arról van tehát szó, hogy „az elektronikus hírközlésről szóló törvényben és annak rendeleteiben foglalt feladatok hatékony és korszerű ellátásához szükséges informatikai és egyéb fejlesztések, így különösen az egységes, átlátható, széles körűen alkalmazható nyilvántartások”. Ez nagyon sejtelmesen fogalmaz. Azért itt a különböző titkosszolgálati és internetcenzúra-botrányok kapcsán azt gondolom, hogy jogos, ha rákérdezzük, hogy miféle fejlesztések azok, amit 6 milliárd forintból akarnak megvalósítani. Elsőként kérdésként ezt fogalmaznám meg, de azt gondolom, hogy az is döbbenetes, amivel kezdődik az egész, az 1. §, hogy az NMHH 20 milliárd forintot ült 2012-ben. Azt gondolom, hogy ennyit a szektoron belül is el lehetne költeni, nem pedig felhalmozni, de a központi költségvetésben végképp lenne ennek helye.

Hogy azért pozitívát is mondjak – mert szoktam azt is, rendkívül konstruktív hozzáállással (*Derültség.*) –, örömtelinek tartom, hogy a 208 millió forint költségvetési támogatást időközben a kormány megvonta, ami kiderül a javaslat 4. oldalából. Ami viszont megint csak érdekelne, és amit már fájlok – és ezek sokkal súlyosabbak, mint egy 208 millió forintos tétel –, hogy miért esett a médiaszolgáltatási díj 815 millió forinttal, tehát ha jól tudom, csaknem negyedével. Ez a 6. oldalon szerepel. A 7. oldalon szintén a médiaszolgáltatási díj 350 millióval, sőt a kötbérbevétel 90 millióval esett, a rákövetkező oldalon pedig 600 millióval esett a médiaszolgáltatási díjbevétel. Számomra nem nyilvánvaló, hogy melyik a helyes összeg. Igaz, nem a költségvetési szakszövetség tagja vagyok – nem is véletlenül, nem ez a szakterületem...

ELNÖK: Na! Szakterülete is van.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... de ha már a bizottság itt főként ezt tárgyalja és nem a szakmai kérdéseket, akkor azt gondolom, hogy erre minimum magyarázatot kérek. Azt gondolom, hogy ennek annyira közérthetőnek kellene lennie, hogy én is megértsem.

A médiaszolgáltatási díj összegének csökkenésével kapcsolatban az indokolás a Neo FM kieső bevételét határozza meg, az világos volt. Örülnék, ha erről is ejtenénk néhány szót. Ez az eredménye tulajdonképpen a politikai mutyik eredményeként létrejövő vállalkozásoknak, amely paktumot még az előző ciklus végén az MSZP és a Fidesz kötötte a két nagy kereskedelmi rádióval, frekvenciával kapcsolatban. Az indokolás nem tisztázza azonban, hogy akkor most melyik összeg a helyes, miért három különböző összeg szerepel három különböző helyen a beszámolóban, pedig vélhetően ugyanarról van szó, mivel az eredetileg tervezett bevétel mindegyiknél, mind a három összegnél 3,5 milliárd forint volt, csak a megvalósult összeg volt három különböző.

Nagyon szomorúnak tartom, hogy a nagy kereskedelmi adók befizetési kötelezettségét az NMHH egymilliárd forintról nemes egyszerűséggel lenullázta. A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezzel szemben sokszor szorgalmazta, és sorozatos törvénysértéseiket és társadalomromboló hatásukat kompenzálandóan arra fog törekedni – kormányra kerülésünk esetén, de addig is szorgalmazzuk ezt önök által –, hogy csökkentsék a költségvetés médiával kapcsolatos kiadásait a kereskedelmi médiumok befizetéseivel. Ez az, ami viszont nem történik meg. Sok mindenről szót lehetne itt ejteni, itt nézve a jegyzeteimet, de talán azért egy dologra buzdítanék még mindenkit, ha már itt a szocialistákról szó esett; szocionistákról nem eshet szó ebben a bizottságban sem, mert az bírságot von maga után. (*Felzúdulás a Fidesz oldalán.*)

ELNÖK: Kérem képviselő urat, hogy szíveskedjék moderálni magát, különben meg fogom vonni öntől a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Persze; azért azt mondtam, hogy oly annyira moderálom, hogy nem is ejtek szót valódi tényezőkről.

ELNÖK: Nagyon szépen kérem, hogy ne provokálja a bizottságot.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): 9. oldal, székházvásárlás. Azt gondolom, hogy ezt ideje volna felemlíteni, mert nagyon rég beszéltünk erről. Minő véletlen, hogy a szocialista vezetésű ellenőrző albizottság nemhogy ezzel a kérdéssel nem foglalkozott – de fél éve, tulajdonképpen amióta Mandur László vezeti –, egyetlenegyszer sem ült össze, pedig azt gondolom, hogy a sajtóbizottság ellenőrző albizottsága például ezt is vizsgálhatná. A 9. oldalról láthatóan kiderül, hogy legkevesebb 50 milliárd forint kárt okozott – legkevesebb 50 milliárd forintot! –, és még egyetlenegyszer szocialista politikust sem zártak börtönbe; nemhogy börtönbe, még a közelében sem tartunk. Ezért nagyon örülnék, ha nyilatkoznának arról, hogy összességében mennyibe került ez a székházmutyi, mert ez az összeg csak a vásárlásé volt, de előtte évekig bérleti díjat fizetett az MTV, nem keveset, és sok egyéb költség is felmerült. Azt gondolom, hogy érdekes, sőt érdemes volna erről egy átfogó kimutatást végezni, hogy többé az állam azért ne sodródjon ilyen kalandokba, mint ami a szocialista rémuralom alatt történt, és ami máig következmények nélkül maradt. A kéz kezét mos elve alapján látható, és ez a médiából is visszaköszön az NMHH statisztikai adatai alapján, hogy ha már mindenáron mennie kell ennek a kormánynak, mert a népnek ennyire elege van ezekből a mutyikból, akkor is inkább – ahogy az NMHH statisztikái mutatják is – kit építenek fel úgymond váltópártnak: öfelsége ellenzékét, az MSZP-t. Az NMHH statisztikái szerint is még az úgynevezett jobboldali Hír TV-ben is kétszer-háromszor akkora lehetőséghez jut az MSZP, mint a Jobbik, nem beszélve persze az ATV-ről és a többi ilyen – szocialistának természetesen ebben a bizottságban nem nevezhető – médiumról.

ELNÖK: Képviselő úr, utoljára figyelmeztetem, és megvonom öntől a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Mert nevezhető? Vagy nem értem, mi a probléma. Azt mondtam, hogy nem nevezhető.

ELNÖK: A szóhasználat miatt, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tehát a szót sem lehet.

ELNÖK: Ne viccelődjön, és ne provokáljon bennünket; őrizze meg a parlament méltóságát.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Én megőriztem.

ELNÖK: Tudom, hogy ez nagyon nehezebbre esik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nehéz, mert folyton belebeszél; így nehéz.

ELNÖK: Képviselő úr, lehet, hogy önnek még nem tűnt fel, de én ennek a bizottságnak az elnöke vagyok...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Annál több; annál sokkal több.

ELNÖK: ... és az ön felszólalása közben én önt a Hárszabálynak megfelelően, joggal figyelmeztetem.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ha a Hárszabály szerint figyelmeztetne, azt el is fogadnám, de ön nem ezt teszi, hanem folyton belebeszél.

ELNÖK: Képviselő úr, a Hárszabálynak megfelelően...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ezt már megállapította az ügyrendi bizottság...

ELNÖK: ... most öntől megvonom a szót. *(Talabér Márta: Helyes.)*

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... hogy ön hárszabálysértően vonta meg tőlem többször a szót...

ELNÖK: Most öntől megvonom a szót...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... majd ismét ez történik.

ELNÖK: ... minthogy az ülésvezetés bírálata miatt is megvonhatom öntől a szót. Kétszer figyelmeztettem; ez volt a harmadik figyelmeztetés. Önnek ennek a napirendi pontnak a tárgyalásánál többet szót nem adok. Egyúttal képviselőtársaimat tájékoztatom arról, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szakmai beszámolóit a közeljövőben tárgyalni fogjuk, tehát érdemi kérdésekről, szakmai kérdésekről lesz alkalmunk beszélni. Éppen ma kerestem Karas Monika elnök asszonyt is, tehát őt is meghívjuk, ahogy erre ígéretet tettem. Ha tudjuk, összekötjük a kettőt – a szakmai beszámolók tárgyalásait a meghívással –, de ha időben nem lesz megfelelő elnök asszonynak, akkor ezt nem fogjuk tudni megoldani, mindenesetre a közeljövőben, pár héten belül mind a kettőre sor fog kerülni. Köszönöm szépen.

Mandur képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én azért ott kezdeném, ahol a költségvetési bizottság elnöke is nagyjából befejezte, miszerint hogy valóban egy fura és még mindig fennálló helyzet van a törvény által, hogy a költségvetési bizottságnak kell benyújtania ezt az előttünk heverő két napirendi pontot, mert mind a két napirendi pontra igaz, amit most mondunk – és akkor majd nem mondom el a másodiknál –, és ezt a faramuci helyzetet nem sikerül feloldani.

Nagyon pontosan tudjuk, csak emlékeztetőül, hogy annak idején egy politikai kompromisszum részeként született meg az első médiatörvénynél ez a fajta furcsa megoldás, hogy nem tudtak dűlőre jutni, és mindig távolabb akarták vinni a kormányzattól és a politikától, ezért költségvetési bizottság lett a betérjesztője, és ez az új médiaszabályozás nem oldotta fel ezt az egyébként szakmailag, de szerintem még politikailag sem tartható helyzetet és állapotot. Ezért felvetném azt, hogy nekünk mint bizottságnak, akik szoktunk módosító indítványokat is tenni, érdemes lenne végiggondolni azt bizottsági szinten egy háttér-előkészítéssel, hogy tudunk-e esetleg jobb megoldást javasolni az Országgyűlés számára egy bizottsági konszenzussal, hogy lehetne jobb megfejtése is ennek a problémának, amit feszegetünk. Ebben természetesen nem mélyülnék el jobban, mert jelen helyzetben nem érdemes.

A másik: valóban felvetődik az a kérdés, és ez már múltkor, egy évvel ezelőtt is felvetődött mind a plenáris vitában, mind a bizottságin is, hogy jó lenne együtt tárgyalni

azokkal a beszámolókkal – és itt nem véletlenül használom a többes számot –, ami a tartalmi munkának a beszámolója, hiszen itt van egy hírközlési hatósági tevékenység és van egy médiahatósági tevékenység. A mostani szabályozás ugyanis egy konvergens hatóságot hozott létre egy nagyon faramuci szabályozással és egy olyanfajta hibrid megoldással, ami szerintem nem jó megoldás, ez már többször kiderült; lásd a hatóság elnökének a kiválasztási problematikái és annak a többszörös törvénymódosítási megoldásai, ami ebben az évben is jellemző volt. Nem lehet ezt nyilván ma a bizottsági ülésen így normálisan tárgyalni, hogy azonnal vegyük fel napirendként, hiszen két olyan vaskos kötetről van szó, amit egy napirend-módosítással lehetetlenség lenne egyébként kezelni, de a helyzet akkor is fennáll. Azt javasolnám tehát, miután a médiahatóság beszámolóját határidőben megkaptuk, és mindenkinek ott hever az asztalán – hiszen ezt tavasszal minden képviselő megkapta, be lett nyújtva az Országgyűlés számára –, hogy talán javasolhatná azt a bizottság, hogy ha tárgyalásra kerül a kérdés, akkor toljuk össze a plenáris vitát. Ennek lényegében különösebb akadálya nincs, ez egy szokvány, mint tudjuk, hogy az összefüggésben lévő és összetartozó ügyeket egyébként egymás mögött és egymással összefüggésben szokta tárgyalni az Országgyűlés. Lenne tehát egy ilyen javaslatom, amit kérek megfontolásra a bizottság tagjaitól és az elnökétől is, hogy egy ilyet tehetnénk, jelezve a házvezetés felé, hogy majd a házbizottsági ülésen, amikor a napirendet tervezik, ennek figyelembevételével határozzák meg a különféle idetartozó napirendek tárgyalását.

Miután két nagy tömbje van ennek az ügynek költségvetési szempontból is – egy médiahatósági, és van egy hírközlési hatósági rész –, ezért csak felvetném, hogy a mi kompetenciánk alapvetően a médiahatósági részhez tartozna mint bizottság, hiszen a nevünkben is benne foglaltatik, hogy kulturális és média. A másik része egy gazdasági bizottsági kérdés, hiszen van egy Gazdasági és informatikai bizottság, ahova általában minden hírközléssel, távközléssel kapcsolatos szakmai kérdés és az ehhez kapcsolódó költségvetési ügyletek is leginkább tartoznak. Azt gondolom, hogy ha fenn akarjuk tartani a szakszerűségnek még a látszatát is, akkor azt kell mondani, hogy onnan alkossanak véleményt, hogy ami itt szerepel a beszámolóban és majd a költségvetésben, illetve ami majd a hírközlési hatósági beszámolót jelenti, annak az összefüggései hogyan néznek ki.

Ezt azért is vetem fel, mert jelenleg a parlament honlapján nem található meg a Gazdasági és informatikai bizottság mint bizottság, amely tárgyalná ezt a napirendi pontot. Ezért felvetném, hogy talán mi jelezzük, hogy jó lenne ezt napirendre tűzni, mert azt a részét én nem szívesen elemezném, vagy mondanám akár plenáris ülésen, akár itt. Elnézést, hogy a bevezetőben ennyi minden nem konkrétumról, de mégis nagyon fontos és konkrét dologról esik szó, de próbáljuk valahogy a dolgokat egyben kezelni, és úgy, hogy lehetőleg a szerteágazó hatóság tevékenységét megpróbáljuk valahogy úgy tárgyalni, ahogy mindenki számára érthető, közérthető, és összefüggésében is elemezhetővé váljon. Ezért nem nagyon fognék bele a dolgok elemzésébe, mert nagyon sok olyan tétel van, ami miatt be kellene húzni a tartalmi beszámoló részét is; a plenáris vitában szeretnénk ezt elmondani istenigazából, a bizottsági ülést ezzel a részével nem nagyon húznánk, ha lehetséges.

Volt viszont itt egy megjegyzés, ami úgy tűnik, hogy most már ilyen evergreenné, örökzölddé kezd alakulni: ez a bizonyos albizottsági ülés kérdéskör. Ha elnök úr megengedi, erre majd a különfélék között pár mondatot mondanék.

ELNÖK: Az egyebeknél.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Az egyebeknél.

ELNÖK: Persze, képviselő úr; megtisztel, ha most nem vitatkozunk erről.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Igen, ebbe most nem mennék bele, de ott kívánnék majd erről körülbelül három percet majd szólni, hogy tájékoztassam a bizottságot sok olyan kérdéstről, amit Novák képviselő úr általában feszegetni szokott. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. Egyébként most jelzem, hogy tartózkodni fogunk a szavazásnál Hiller István képviselőtársammal együtt – aki most nincs itt, de én képviselem –, és mindez azért van, mert van rengeteg olyan tétel ebben, aminek a részletét igazából nem látjuk, viszont óriási pénzek mozognak a háttérben, és miután ezt nem látjuk, erre sem igent, sem nemet nem fogunk tudni mondani. Köszönöm szépen a figyelmüket, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottság elnökeként annyit tudok mindahhoz hozzátenni, amit elmondott, hogy a magam részéről támogatom azt, hogy a plenáris ülésen a tematikailag összefüggő dolgokat egy blokkban tárgyaljuk. A Házzsabály szerint szerintem arra nincs lehetőség, hogy egyben is menjen le a vita (*Mandur László: a), b).*), de úgy meg tudjuk csinálni, hogy a), b), c) pontokként, egymást követően, és így nyilvánvalóan akkor van arra lehetőség, hogy egy expozében vagy egy hosszabb felszólalásban az ember a tartalmi és a pénzügyi dolgokat összekösse. Én tehát ezzel a szocialista javaslattal egyetértek. (*Novák Előd: Ez jobbkios javaslat volt.*) Képviselő úr, nem vettem észre, hogy jelentkezett volna; egyébként is, ennél a napirendi pontnál önnek már nem adok szót. (*Novák Előd: Ezért nem jelentkezem.*) Kérem, hogy ne kiabáljon be; nagyon szépen kérem. (*Novák Előd: Ne mondjon valótlaniságot!*) Képviselő úr, próbáljon már meg egy kicsit, legyen kedves – állítólag önnek is volt gyerekszobája –, csak néha türtőztesse magát egy picit, jó? Én nem mondtam valótlaniságot: azt mondtam, hogy támogatom ezt a szocialista javaslatot. Hogy egyébként ön is megfogalmazott hasonló javaslatot, az tény és való, de az ön javaslatát nem támogattuk, mert nem volt kellő formában előadva. Ez a forma és ez a megoldási javaslat azonban, amelyet Mandur képviselő úr megfogalmazott, támogatható a mi részünkről – hála a jóistennek, a parlament méltóságához illő módon is sikerült ezt előadni –, úgyhogy mindenképpen az ügy mellett vagyunk, és szakmailag úgy látjuk, hogy ez indokolt is, hogy ilyen módon történjék meg, úgyhogy köszönöm szépen képviselőtársam javaslatát.

A másik, amit mondott képviselőtársam: a hírközlési beszámolóval kapcsolatosan nemcsak mi vagyunk kijelölve, hanem a gazdasági és a fogyasztóvédelmi bizottság is. (*Mandur László: Tegnap este még nem volt fent az interneten.*) Most már fent van, tehát ez így rendben van. Mi is tárgyaljuk, de nem csak mi tárgyaljuk, úgyhogy ez szerintem nem lesz probléma. Végül – amit az elején, és már tulajdonképpen évek óta megfogalmaz itt Nyikos képviselőtársunk, elnök úr is, és most Mandur képviselőtársunk is reagált rá –, azt gondolom, hogy ez olyan kérdés, amiben nyitottak vagyunk, de ez a médiatörvény egészét érintő dolog, úgyhogy ha lehet, akkor ezt most ebben a formában tényleg ne vitassuk meg. A későbbiekben én személy szerint is nyitott vagyok arra, hogy beszéljünk róla, de most egyelőre haladjunk a jelenlegi jogszabályi keretek között.

Képviselőtársaimat kérdezem, hogy van-e valakinek kiegészítése. (*Nincs jelentkező.*) További kérdés, hozzászólás? (*Nincs jelentkező.*) Nincs. Akkor a napirendi pontot ezennel lezárnam; a vitát zárom le, úgyhogy ez nyelvbtlás volt. (*Novák Előd: Na azért! – Dr. Nyikos László: Még jó, hogy nem az előadót; bocsánat. – Derültség. – Mandur László: Az túlterjeszkedne már...*) Nyikos képviselőtársunktól azt szoktuk meg, hogy mindig visszafogottan, mértéktartóan, kulturáltan nyilatkozik meg. (*Novák Előd: Bár ilyen elnökünk lenne nekünk is! – Derültség.*) Milyen jó lenne, ha Novák képviselő úr türtőztetné magát... Látom, hogy Nyikos képviselőtársamra rossz hatással van Novák képviselő úr; a frakciószellem átüt. Most a vitát lezárom. Megkérdzem, hogy akár az NMHH részéről főosztályvezető úr, akár az MTVA részéről vezérigazgató-helyettes úr, akár a bizottság részéről elnök úr kíván-e az elhangzottakra érdemben reagálni. Főosztályvezető úr, parancsoljon!

Baross Gyula reflexiói

BAROSS GYULA (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak tényleg néhány – és főleg gazdasági jellegű – választ szeretnék adni az itt elhangzott kérdésekre. Novák képviselő úr felkérésére a következő választ tudom adni a „több mint 20 milliárd forint, amin ül a hatóság” kérdésre. Ez tulajdonképpen az úgynevezett maradvány, és ennek jelentősége igazából a bevételek és a kiadások összevetése alapján tűnik ki, tehát annyira fogja vissza a kiadásait a hatóság, hogy egy ekkora maradványt tud produkálni, ekkora tartalékra tesz szert, a bevételek pedig különböző elnöki rendeletekben meghatározott frekvenciabevételek, tehát ezek kiszámlázásra kerülnek. Úgy gondolom, hogy a maradványok és a tartalékok felhasználása átlátható, és az itt bemutatott felhasználási célok is egyértelműen meghatározottak.

Hivatkozik az anyag arra az elnöki rendelkezésre, amely a 2012. év végén született meg – ez a nyilvántartásokra vonatkozó részre a válaszom –, ez egy úgynevezett elektronikus közműnyilvántartás, amely az elnöki rendelkezés szerint mint egy forrás áll rendelkezésre, nem lesz felhasználva, csak erre a kizárólagos célra, és a felhasználás végső határideje 2017. december 31. Egy ugyanilyen jellegű forrással rendelkezett a hatóság a 2011. évi költségvetésében, amit akkor digitális forrásnak nevezünk, amelynek felhasználása 2014. december 31-ig lesz. Ez a digitális átállás jelenleg a folyamatos munka részét képezi, és a hatóság majd be fog számolni arról, hogy ezt az elkülönített forrást hogyan és milyen módon használta fel, ezt az elektronikus közműnyilvántartást, amely segíteni fogja a különböző vonalas elektronikus rendszerek felmérését, ezt célozza.

Itt három költségvetésről van szó tulajdonképpen. Az első kérdés azt hiszem, hogy a hatóság költségvetésére vonatkozóan hangzott el; a másik kérdés a Médiatanács-kezelésű költségvetésen kívüli bevételekre és kiadásokra vonatkozik. Az előirányzat, a módosított előirányzat, illetve a teljesítés oszlopok azt jelentik, hogy itt a hatóság a Médiatanács nevében számlázza ki ezeket a díjakat, azután bevételként elkönyveli, és a nettó összeget továbbutalja a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap részére, aki különböző, a saját költségvetésében megjelölt célokra használja azt fel. Az összegek különbözősége azt jelenti, hogy nagyon sok olyan bevétel érkezik, amelyet úgynevezett átfutó bevételként tud a hatóság értékelni. Ezért látszik az, hogy most például, 2012-ben történt olyan bevétel is, ami már a 2011. év végén rendelkezésre állt, de csak 2012-ben utalta át a hatóság az MTVA részére. A számok ilyen módon valóban nem jönnek össze, de egy ilyen ötmilliárdos tételnél ez más.

Valóban igaz, hogy a Neo FM fizetésképtelensége és csődje miatt ez az összeg kevesebb az eredetileg számítottéhoz képest. Itt egy jelentős bevételkiesés jelentkezik, amely bruttó összegében a 700 millió forintot is meghaladja.

Ami a médiaszolgáltatási díjakra vonatkozik, a hatóság az addigi műsorszolgáltatási szerződését átdolgozta hatósági szerződésként, és mivel két fél köti a szerződést, a két fél megállapodása alapján születtek meg azok a díjak, amelyek 2012-ben a hatósági szerződés formájában médiaszolgáltatási díjat jelentettek.

Valóban csak gazdaságilag, a törvény és az egyéb adta lehetőségek tükrében próbáltam a választ megadni. Azt gondolom, hogy ennél az anyagnál és a hozzáfűzött akár auditálási beszámolónál is, amelyet azért külön ki kell emelni – és ezt Nyikos úr elmondja minden alkalommal, hogy a menedzsment javára –, tényleg olyan auditorokat kértünk fel, akiknek a neve, Princz Jánossal az élen, ebben a szakmában meghatározó. Én úgy tudom, hogy több kiadványt is Nyikos úrral együtt jegyeztek, amely a költségvetéssel kapcsolatos auditálási folyamatokat foglalja össze, ezért azt gondolom, hogy az ő véleményükben akár a bizottság is, de akár a parlament is száz százalékig megbízhat. Köszönöm szépen. Ennyit kívántam elmondani.

Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadó állítása

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető úr. További reagálási szándékot nem látok. Szavazzunk! Aki az előttünk fekvő javaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 1 ellenszavazattal és 2 tartózkodással a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartotta.

Bizottsági előadónak Menczer Erzsébet képviselőtársunkat javaslom. Képviselő asszony vállalja? *(Jelzésre:)* Köszönöm. Szavazzunk! Aki támogatja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Novák képviselő úr nem szavazott, a többiek mind igennel szavaztak, tehát a bizottság képviselő asszonyt megválasztotta bizottsági előadónak. Köszönöm szépen. A napirendi pontot ezennel lezárom.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/12636. szám)

A 2. napirendi pontunk a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat, a Számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa. A vendégeinket nem köszöntöm újra, hiszen ugyanazok az illetékes szakemberek. Megkérdezem elnök urat, hogy kívánja-e szóban kiegészíteni az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Parancsoljon, elnök úr!

Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése

DR. NYIKOS LÁSZLÓ, a Számvevőszéki és költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Röviden szeretnék egy szintén fontos követelményre emlékeztetni, ami az állami költségvetéssel kapcsolatos, általánosan ismert és alkalmazott elvekre vonatkozik, pontosabban ennek az elvnek a sérülésére. A zárszámadás kapcsán is utaltam rá, most is elmondom, hogy egy költségvetésnek kellene lennie a magyar állam kebelén belül vagy a központi költségvetésen belül, és ennek az egységes költségvetésnek a keretében kellene szerepelnie a hatóság költségvetésének is, különös tekintettel arra, hogy egyre nagyobb az a hányad az intézménynek vagy a hatóságnak a működésében, amely hányadot az állam közvetlenül biztosít a központi költségvetésen keresztül. Jelesül az Országgyűlés fejezetén belül van egy nagy tétel, ami most már 70 milliárd forint lesz jövőre, tehát 70 milliárd forint az, amit a központi költségvetés ad át a hatóságnak közszolgálati hozzájárulás címén. Ez is azt mondja, hogy ezt a két költségvetést egyben kellene tárgyalni.

Ha az én érvelésem nem elég meggyőző, akkor hadd emlékeztessenek egy klasszikusra röviden: „Az egység és teljesség követelménye azt jelenti, hogy az államnak egy költségvetésben kell összes bevételeit és kiadásait összefoglalnia, hogy ily módon az államháztartás egész terjedelmében áttekinthető legyen, az államháztartás alakulására befolyást gyakorló összes körülmények a költségvetésben helyt foglaljanak.” Magyar Zoltánt idéztem A magyar állam költségvetési joga című korszakos tanulmányából. Ezt ajánlom szíves figyelmükbe. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem a főosztályvezető urat vagy vezérigazgató-helyettes urat, hogy bármi kiegészítéssel kívánnak-e élni. *(Nincs jelentkező.)* Rendben, akkor a vitát megnyitom. Mandur képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem ismételve azt, amit ezzel összefüggésben az 1. napirendi pontnál már megemlítettem, amit elnök úr felvetett, azt

annyiban egészíteném ki, hogy ha megnézzük a 2014-es költségvetésünket, ott statisztikailag egyébként a kormányzathoz van sorolva a médiával kapcsolatos összes ilyenfajta kiadás és költség, mert statisztikailag valahogy kezelni kell, és a 2014-es költségvetés ezt pontosan oda is sorolja, és így készül el ennek a költségvetésnek a statisztikája. Ez is mutatja tehát azt, hogy ezt a faramuci helyzetet valahogy fel kellene oldani.

A másik kérdés pedig – ha nem is a média-, de a hírközlési részét vesszük –, hogy ezzel a konvergens hatósággal az jött létre, hogy kikerült „kormányzatközvetlenből” a frekvenciákkal való gazdálkodás kérdése például, amit én nem tartok egyébként jónak és helyesnek ebben a Magyarországon kialakult szabályozásban és formulában, mert ez egy olyan jószág, amivel például szerintem kormányzatoknak kell rendelkezniük. Például hogy a mobilhálózatoknak rendelkezésre álljanak a frekvenciák – és most nem akarom sorolni –, ez kristálytisztán olyan közvagyonról szóló történet, amivel úgy kell tudni gazdálkodni, mint bármilyen más olyan közvagyonnal, ami az állam tulajdonában van. Kár volt egyébként ilyen módon ezt kivinni, tehát vissza kellene valahogy hozni ezt a történetet, és ezért kellene ezt a játszmát nagyjából azon a nyomvonalon végiggondolni, amit az elnök úr is javasolt.

Annyiban hadd módosítsam viszont azt a javaslatomat, hogy érdemes lenne valamit letenni az asztalra, hogy mi legyen a megfejtés a jelenlegi helyzethez képest, ugyanis azt említettem, hogy talán még gondolkodjunk rajta, de az a javaslatom nem volt túl precíz. Szeretném ezt annyiban módosítani, miután ez a hírközlési részt is vastagon érinti – ráadásul olyan, költségvetéssel kapcsolatos szakmai kérdésekbe megyünk bele, ami sokkal inkább a költségvetési bizottság szakmai kompetenciáját jelentené –, lenne egy javaslatom, ejtve ezzel a pár perce elmondott javaslatomat. Kérjük meg a költségvetési bizottságot, hogy gondolja végig, hogy mi lehetne a megoldás az itt felvetődött ilyen típusú szakmai és politikai problémáknak a kezelésére, úgy, hogy vonjuk be a Gazdasági és informatikai bizottságot meg mi magunkat is, és egyfajta ilyen bizottságközi kvázi csúcshatározatot összehozva nézzük meg, hogy tudunk-e valamit letenni az asztalra vagy sem. Talán ezzel továbbjutunk, vagy többre juthatunk, mint a jelenlegi helyzet, és talán még többre, mint ami az eredeti javaslatunk volt. Egyébként ezzel a 2014-es költségvetéssel majd szintén a plenáris vitán akarunk igazából mélységében foglalkozni, és ugyanaz lesz a szavazásunk eredménye, hogy tartózkodni fogunk az általános vitára való alkalmasságról. Köszönöm szépen a figyelmüket. Elnök úr!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Azt kérem, minthogy ezt a vitát már sokadszor folytatjuk le, és ma már az előző napirendi pontnál is rátértünk erre, hogy most tényleg maradunk a tárgynál, a 2014-es költségvetés tervezett számainál, és a politikai egyeztetéseket, adott esetben a bizottságok közötti munkamegosztást hagyjuk későbbre.

Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm. Ismételten egy pozitív dologgal kezdem, hogy elnyerjem a szimpátiájukat. (*Moraj a Fidesz oldalán.*) Valamivel részletesebb az MTVA kiadási költségvetése a korábbiaknál – ez előrelépés, ennek örülünk –, de azért rögtön hozzá kell tennem, hogy még mindig nem kielégítő, tehát azt gondolom, hogy önállóan az MTVA egy olyan komoly szerv, amelynek az átláthatóságát jobb lenne, ha jobban biztosítanánk.

Azt gondolom, hogy az egyik legkomolyabb kritika részéről az, hogy tulajdonképpen megint alárendelik a hatalmi érdekeknek a normális esetben az állami költségvetés részét képező NMHH költségvetését; közel tízmilliárd forintos, elképesztően, mondhatnám, hogy nevetségesen sok tartalékot biztosítanak. Ezzel tulajdonképpen – azért örülnék, ha be is vallanák – az a céljuk, hogy kihúzzák egy esetleges más kormányzás alatt is a saját embereikkel a közmédiát, hiszen a saját embereiket ciklusokon átívelően bebetonozták, és ha őket leváltani nem is lehet, nyilvánvalóan attól tarthatnak, hogy egy ilyen Fidesz-uralta

közmedia helyett esetleg egy újabb médiaátalakítás során inkább valami mást támogatna egy jövődó kormány. Hogy ezt megakadályozzák... Ezt nem könnyű megakadályozni, hiszen sarkalatos törvény garantálja, hogy évről évre növekednie kell a juttatásnak, de láttunk már olyat – az önök módszereiből azért lehet tanulni –, hogy egy törvényt akkor nem alkotnak meg, hogy alkotmányellenes ne legyen, de nem alkotnak meg egy törvényt, és ilyen értelemben azért el lehet szabotálni egy költségvetést. Hogy a saját módszereiből kiindulva bebiztosítsák magukat, egy elképesztően sok, amúgy szakmailag teljesen indokolhatatlan, tízmilliárd forintos tartalékolást biztosítanak, hogy ezzel tulajdonképpen egy időszakot még költségvetés hiányában is ki tudjon húzni a közmedia.

Van még itt azért kritika bőven; leginkább talán a TV2 és az RTL Klub 25 millió forintos frekvenciadíja. Ez szintén nevetséges, sőt felháborító. 25 millió forint? Ezt most komolyan gondolják, két ilyen országos kereskedelmi televízióknak? Nem elég, hogy a reklámadót nem vezetik be, ami nyilvánvalóan nemcsak ezeket a cégeket érinti, hanem áthárítanak, ahogy általában minden kormányzati intézkedést áthárítanak a kisemberekre, többnyire a bankok, de ezek is áthárítanak egy részét nyilván. Na de kire tudnák áthárítani? A hirdetőkre, főként a multinacionális cégekre; azok hirdetnek a két nagy kereskedelmi médiumban, hiszen itt nem apróhirdetésekről van szó. Ezért azt gondolom, hogy nagyon fontos volna, hogy a reklámadóból ne hátráljanak ki, és nagyon fájó, hogy Varga Mihály épp a minap jelentette be, hogy jövőre sem számolnak a reklámadóval. Azt mondani, amit nekem mondott a nyári ülészak utolsó napirend utáni felszólalójaként tett javaslatomra, panaszomra válaszként Varga Mihály, hogy tulajdonképpen nincs szükség most költségvetési pluszbevételre, hogy ilyet mondjon egy nemzetgazdasági miniszter, amikor nincs pénz a pedagógusoknak a törvényben előírt béremelés biztosítására – inkább megváltoztatják a törvényt...

ELNÖK: Maradjunk a tárgynál, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...nincs pénz hazánk legnagyobb problémájára, a demográfiai katasztrófára – oké, maradjunk a tárgynál –, nincs pénz a kiegyensúlyozott tájékoztatás biztosítására, de még ennyire se megyek messze, ne soroljuk, hogy mi mindenre nincs pénz: azt mondani, hogy inkább állami pénzből támogassuk akár az NMHH működését is, ez szerintem nem elfogadható. (*Kiss Attila távozik az ülésteremből.*) Sokkal inkább kellene sújtani akár a frekvenciadíjjal, és ezért ezt a 25 millió forintos összeget elfogadhatatlannak, felháborítóknak tartom a TV2-től és az RTL Klubtól. Másrészt azt gondolom, hogy indokolt volna igenis a reklámadó kivetése, ahelyett, hogy ezt csak arra használják fel, hogy zsarolják az érintett kereskedelmi médiumokat, hogy még kormánybarátabbak legyenek, és itt ilyen paktumokat kössenek, hogy nem elég, hogy reklámadót nem vetnek ki, ilyen frekvenciadíjjal kell beérnünk; ez elfogadhatatlan.

A bevételeknél azért örömteli, hogy – a Jobbik korábbi javaslatához is igazodva – az NMHH, jórészt hatósági bevételeiből, fenn tudja magát tartani, de jobb lenne, ha ebből a közmedia működésére csoportosítanának át összegeket, ezzel mérsékelve a központi költségvetés kiadásait, amit Nyikos elnök úrtól is hallhattunk. 70 milliárd forintról beszélünk hozzávetőlegesen. Ezen tehát változtatni kell, és a bevételeknél azért említjük meg valamit, amit itt egy hónapja már szóvá tettem, de az NMHH elnöke azóta sem ér ránk, pedig azt gondolom, hogy szükséges volna beszélünk róla. Hogyan jelenhet meg olyan hír az NMHH Szóvivői Irodája által, én úgy értelmeztem, hogy segélykiáltásként tulajdonképpen – ezért is javasoltam, hogy például az ellenőrző albizottság vagy akár a főbizottság is foglalkozzon ezzel –, hogyan lehet az, hogy a hatóság összesen 420 ezer forintos büntetést rótt ki a túl hangos reklámok miatt, úgy, hogy közben visszaesésekről és súlyos törvénysértésekről van szó. A Médiatanács nem először ró ki bírságot az országos csatornákra...

ELNÖK: Prejudikálunk, prejudikálunk; folyamatosan prejudikálunk.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Erről is szó volt, illetve szintén az MTI-hírben azt is olvashattuk, hogy az engedélyezettnél jóval hangosabb reklámok miatt például az RTL Klubra 80 ezer forintos pénzbüntetést szabtak ki. Ez egyszerűen röhej, felháborító – az állami bevételekkel –, mondhatnám már, hogy hűtlen kezelés. Az a minimum kellene...

ELNÖK: De a jövő évi számokról kell beszélünk, képviselő úr. Maradjunk a tárgynál, legyen kedves!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): A jövő évi számokról beszélünk, abszolút a tárgynál maradok; én a bevételeknél tartok, és azt elemzem. Pozitívnak tartottam, hogy az NMHH jórészt hatósági bevételekből fenn tudja tartani magát, de nem tartom elégségesnek a hatósági bevételeket, mert egyrészt jó lenne, ha teljesen fenn tudná tartani magát, másrészt jó lenne, ha még át is tudnánk csoportosítani összegeket – a központi költségvetés kiadásait enyhítendő – a közmédia működésére, és ezt úgy tudnánk megtenni, ha egy RTL Klubot nem 80 ezer forintba tetszenének megbírságot. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, ezért örülnék, ha a bizottságunk az NMHH, illetve a Médiatelevisziós Bizottság vezetőjét is meghallgathatná végre, és elbeszélgethetnénk erről a tarthatatlan gyakorlatról. Egyelőre ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólás, tisztelt képviselőtársaim? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. A vitát ezennel lezárom. Novák képviselő urat tájékoztatom arról, hogy a költségvetési törvény és e törvényjavaslatok elfogadása is feles, tehát egy esetleges választási vereség következtében létrejövő jelenlegi ellenzéki nagykoalíció bármikor elfogadhat egy olyan törvényjavaslatot, amely az ön által felvetett problémára is reagál. *(Novák Előd: Erre válaszolnék, elnök úr.)* Értem, hogy válaszolna, csak a vitát már lezártam. *(Novák Előd: És akkor utána még folytatja a vitát.)* Nem folytatom a vitát. *(Novák Előd: Ön az utolsó szó mindig? – Talabér Márta: Elnök, igen. – Novák Előd: Ha lezárta, akkor ne szóljon hozzá érdemben, mert arra viszont szeretnék reagálni.)* Képviselő úr, nagyon szépen kérem... *(Novák Előd: Ez inkorrekt ülésvezetés, és házszabályellenes is.)* Először is nagyon szépen kérem, hogy ne bírálja az ülésvezetést, mert az házszabályellenes, úgyhogy nagyon szépen kérem, hogy ne kiabáljon bele az ülésbe jelentkezés nélkül *(Novák Előd: Szabályosan nem ad szót. Jelentkeztem.)*, mert az is házszabályellenes, és nagyon szépen kérem, hogy ne kiabáljon bele újra az ülés vezetésébe, mert az is házszabályellenes. *(Novák Előd: Forduljon az ügyrendi bizottsághoz!)* Nem az ülésvezetés miatt kell az ügyrendi bizottsághoz fordulni, tisztelt képviselőtársam *(Novák Előd: De, azzal is lehet.)*, tájékoztatom erről, és nagyon szépen, hogy egy kicsit legyen nyugodtabb, mert az meg árt az egészségének. *(Novák Előd: Én abszolút nyugodt vagyok, tehát ne próbálja belém magyarázni, hogy ideges vagyok; csupán nem tűröm azt, ha ön kiskirályként vezeti az üléseket, lezárja a vitát, de még ön az utolsó szó, akkor is, ha nem ön az előterjesztő.)* Én hagyom, hogy kibontakozzon, képviselő úr *(Novák Előd: Köszönöm szépen. Szeretnék akkor érdemben hozzászólni.)*, de nem adok önnek szót, úgyhogy itt a kérdést ezennel lezártam.

Tisztelettel megkérdem Nyikos elnök urat, főosztályvezető urat, vezérigazgató-helyettes urat, hogy az elhangzott érdemi felvetésekre az előttünk fekvő törvényjavaslattal, azaz a hatóság 2014-es költségvetési tervezetével kapcsolatosan van-e valamiféle reakciójuk, válaszuk. Tisztelt elnök úr, parancsoljon!

Dr. Nyikos László reflexiói

DR. NYIKOS LÁSZLÓ, a Számvevőszéki és költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm. Két észrevételem van Mandur képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban. Az egyik az, hogy az államháztartásnak nem része a médiahatóság, viszont része a kormányzati szektornak, amire tetszett hivatkozni. Ez az utóbbi fogalom vagy utóbbi együttes egy európai uniós előírás. Ilyen a magyar államháztartás összetétele, hogy nem tartalmazza az egyébként állami, kormányzati szektorba tartozó, de az államháztartásba nem tartozó intézményeket. Ilyen sok van (*Mandur László: Sok.*), a Magyar Villamos Művektől kezdve a különböző közalapítványokon át; ez se jó egyébként (*Mandur László: Nem bizony.*), ez se jó dolog, de ilyen az államháztartási törvényünk.

A másik megjegyzésem pedig az a javaslat – javaslatnak hallottam –, hogy ezeket az ügyeket össze kellene gyúrni valamilyen két bizottságba, vagy nem tudom, hogyan tetszik ezt gondolni. Megmondom őszintén, nekem ez azért nem tetszik. Valamikor hogyan volt ez az egész költségvetés-készítés? Volt egy pénzügyi bizottsága az Országgyűlésnek – ez a kiegyezéstől számítva a második világháború végéig így működött –, amely egy hónapon át tárgyalta az állam költségvetését, benne minden olyan kiadást és bevételt, ami az államé volt. Nyilván nem volt ilyen hatóság, mint amiről beszélünk, de voltak mindenkor különböző bevételek. Nekem tehát valahol ez az ortodoxnak nevezett megoldás a szimpatikus, és nem ez a most kicsit improvizatív módon összegyúrt, két vagy három bizottságból álló dolog (*Mandur László: Nem értett meg; majd elmondom.*), tehát tisztelettel jelentem, hogy ezt a javaslatot én a magam részéről nem nagyon tudnám támogatni. Ennyi. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Szerintem ezt ülés után beszéljék meg képviselőtársammal (*Mandur László: Persze.*), mert szerintem egy kicsit félre tetszett érteni Mandur képviselő úr javaslatát. Ő azt mondta, hogy egyfajta politikai, egyfajta szakmai egyeztetést folytassanak le a bizottságok, annak érdekében, hogy a jelenlegi gyakorlat, illetve az Áht. abba az irányba változzék meg, amit ön is kezdeményezett, meg Mandur képviselőtársam is. Ezért mondtam én azt az előbb önöknek, hogy én – egyébként a vitának a szakmaiságát és a jó szándékát el nem vitatva, és egyébként számos felvetésükkel személy szerint egyet is érte – arra kérem önöket, hogy ezt most ne itt folytassuk le, és nézzük meg azt, hogy van-e reális esélye annak, hogy még ebben a kormányzati ciklusban ebbe az irányba változtatás történjék, avagy nincsen. Mindannyian jól tudjuk, hogy az Áht. módosítása az egyik legnehezebb (*Mandur László: Ja.*), politikai is és szakmai értelemben is az egyik legnehezebb feladat.

Még egyszer megkérdezem, hogy kifejezetten a 2014-es számokkal kapcsolatban van-e bármiféle reakció; bár a képviselői kérdésekben sem volt különösebben ezzel kapcsolatban felvetés. (*Novák Előd: Ne minősítse; ne minősítse, elnök úr, jó?*) Képviselő úr, nagyon szépen kérem... (*Novák Előd: Volt, egyébként volt; számokat mondtam. – Rövid szünet. – Talabér Márta és Németh Zoltán: Menjünk tovább! Haladjunk!*) Kicsit várok... (*Rövid szünet.*) Megkérdezem, hogy esetlegesen az elhangzott képviselői kérdésekkel kapcsolatosan az előttünk fekvő törvényjavaslathoz van-e még érdemi válasz vagy nincs. Főosztályvezető úr, parancsoljon!

Baross Gyula reflexiói

BAROSS GYULA (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak a tisztázás szempontjából két dolog. Az egyik: a tartalékképzés a médiatörvény alapján történik. Nyikos elnök úr mondta, ő is törvénytisztelő – gondolom, a hatóság is az –, és nem hiszem, hogy bármilyen túlélési célú tartalékképzésről van szó. Ez az egyik, amit tisztázni szeretnék.

A másik, Novák képviselő úr felvetésére: szintén a törvény ad lehetőséget a közmédia támogatására, amit a 2012-es zárszámadásból kiolvasható ötmilliárd forinttal meg is tett a hatóság a frekvenciadíjak fel nem használt részének átutalásával, az pedig az analóg sugárzási díjak kiváltására történt, tehát igenis a hatóság a maradványaiból ésszerűen támogatja a közmédiát. Köszönöm szépen, ennyit kívántam elmondani.

Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető úr, és ezennel akkor a válaszokat is megköszönöm. Kérem, hogy szavazzunk! Aki az előttünk fekvő törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 ellenszavazattal és 2 tartózkodással a bizottság a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartotta.

Bizottsági előadónak Menczer képviselőtársunkat javaslom. Képviselő asszony vállalja? *(Jelzésre:)* Vállalja. Köszönöm szépen. Kérem, hogy szavazzunk! Aki támogatja, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangú szavazással – Novák képviselő úr nem szavazott – a bizottság bizottsági előadónak Menczer képviselő asszonyt megválasztotta.

(Novák Előd jelentkezik.) Kisebbségi előadónak kíván jelentkezni, képviselő úr?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen, mivel most nem vonta meg a szót, ezért bátorodom ez ügyben jelentkezni. Az előző napirendi pontnál ezt nem tehettem meg, de most szeretném bejelenteni, hogy erre igényt tartok.

ELNÖK: Akkor tehát kisebbségi előadónak jelentkezett Novák képviselő úr; ezt jelezzük a házvezetés felé. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirendi pontot ezennel lezárom. Megköszönöm dr. Nyikos László elnök úrnak, hogy megtisztelte a bizottságot jelenlétével. *(Dr. Nyikos László: Kénytelen voltam. – Az elnök nevet.)* Megköszönöm vezérigazgató-helyettes úrnak és főosztályvezető úrnak is, hogy ezt az egy órát végigküzdötték velünk. Köszönöm.

Egyebek

ELNÖK: 3. napirendi pontunk az „egyebek”. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Mandur képviselő úr, megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azért kértem szót – mint ahogy már jeleztem az 1. napirendi pontnál is –, mert mindig felvetődik ez az ellenőrző albizottsággal kapcsolatos kérdés, hogy nem ül, miért nem ül, mit kellene csinálni, már mióta vagyok az elnöke, és egyáltalán. Csak a jegyzőkönyv kedvéért mondanám, mert amikor nem vagyok jelen, ez valamiért akkor is téma – látom a jegyzőkönyvekben –, és szeretném, ha a bizottság azért képnél lenne olyan kérdésekkel kapcsolatban, hogy például az ellenőrző albizottságok hogyan is működtek a parlamentben. Nem lesz túl hosszú. Egyrészt számokról szeretnék beszélni...

ELNÖK: Szívesen meghallgatjuk képviselő urat.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): ... másrészt pedig a mi tevékenységünkről is, mármint hogy a ciklus eleje óta hogyan működünk mint ellenőrző albizottság, mert valahova azért be kellene helyezni ezt a történetet, ugyanis azt látom, hogy itt van egy fogalmi félreértés a kérdésben.

Az egyik, hogy az ellenőrző albizottságok rendszere benne foglaltatik az országgyűlési törvényben meg a Házsabályban is, és az nem vizsgálóbizottság. Ez egy nagyon fontos kérdés. Ha majd elolvassák az idevonatkozó szakaszokat, akkor fogják látni, hogy ennek az ellenőrző albizottságnak egy meghatározott funkciója, feladata van, és az állandó bizottságok mellett ezért létre is kell hozni. A törvényeknek a különböző tendenciában beültetett működését, érvényesülését és az ezzel kapcsolatos kérdésköröket vizsgáljuk, és nem vizsgálóbizottságként működik, hogy egy-egy ügyet, egy-egy intézményt vagy egy-egy személyt napirendre tűzve ott vizsgálatot hozzon létre, vagy vizsgálatot eredményezzen a dolog. Aki ilyet szeretne, az természetesen lehetséges dolog: kezdeményezni kell adott, konkrét ügyekre, kérdésekre vizsgálóbizottság létrehozását, és akkor annak megfelelő rendje-módja szerint kell eljárni. Ez azért fontos, mert később a számok kapcsán is ki fog derülni sok minden, hogy vannak ebben némi félreértések és természetesen kudarcok is.

A statisztikák miatt, hogy tisztában legyünk ezzel: a parlamentnek 20 állandó bizottsága van, amelyek közül 3 bizottságnak nincs is semmilyen albizottsága a parlament honlapja és a bizottsági honlapok szerint, tehát nem hozták létre, se vezetőjük nincsen, se tagjuk nincsen. Az európai ügyek bizottsága, a külügyi és a sportbizottságok azok, amelyek a honlap szerint nem hoztak létre albizottságot. Nem a mi dolgunk megítélni, hogy ez így jó-e így. Marad 17 darab. Ebből 3 bizottság – ahol formálisan van ellenőrző albizottság – egyáltalán nem ülésezett a ciklusban, egyetlenegyszer sem. Ilyen a gazdasági és informatikai és a mentelmi bizottság, illetve a nemzeti összetartozás bizottsága. Maradt 14 olyan állandó bizottság a parlamentben, amely albizottságot nem csak létrehozhat, de ülése is volt. Összesen a 14 állandó bizottság 67 ülést hívott össze ebben a ciklusban, tehát a megalakulástól napjainkig.

Ami érdekesség, és majd bele tudjuk helyezni a saját bizottságunkat is, hogy 2010-ben ebből a 67-ből 18-at hívtak össze, 2011-ben 29-et, 2012-ben 13-at, 2013-ban pedig, írd és mondd, összesen 7 albizottsági ülést hívtak össze a Magyar Országgyűlésben, ami összesen megint 67 természetesen. A kulturális bizottságunk 2010-ben 5, 2011-ben 3, 2012-ben pedig 2 ülést hívott össze. Ami a 10-et illeti, ennek az az érdekessége, hogy ebből 5 határozatképtelenség miatt lényegében nem is volt valódi ülés, csak összehívás, tehát a fele nem tudott érdemben működni, vagy nem is tárgyalt semmilyen napirendet. Ebből 4 ülés 2010-re esik az 5-ből, tehát 4 ülés volt határozatképtelen, 2011-ben pedig 1 ülés volt határozatképtelen. A dolog érdekessége még az, hogy összesen 53 összehívott albizottsági ülés volt határozatképes, 13 ülés pedig határozatképtelen, amelyből mi hoztunk el 5-öt mint kulturális bizottság, és egyetlenegy volt, ugyan nem volt határozatképes, de tanácskozásképes volt. Ebben az az érdekes, hogy ez az 5-ből 4 határozatképtelen időszak Novák képviselő úr albizottsági elnöklése idejére esett, és úgy néztem, hogy tulajdonképpen funkciózavarokkal küszködött a dolog, mert valószínűnek tartom, hogy a határozatképtelenség oka az volt, hogy nem albizottsági, hanem inkább vizsgálóbizottsági ülés jellegű összehívás történt, így aztán valahogy a képviselők ebben nem is kívántak részt venni. Ez a helyzet. Ezt csak a jegyzőkönyv kedvéért mondtam el, hogy el tudjuk helyezni egyrészt az Országgyűlésben működő albizottságok eddigi tevékenységébe a saját működésünket is.

Ennek a tavaszi ülésszaknak a vége felé lettem – az önök szavazatával, megtisztelő módon – ennek az albizottságnak a vezetője. Jött a nyári szünet, és előkészültünk fejben erre az őszi ülésszakra. Csak annyit szeretnék tájékoztatásul mondani a bizottság számára, hogy ebben az évben természetesen lesz albizottsági ülés, várhatóan nem is egy, tehát karácsonyig még szeretnénk akár kettőt is tartani. Hogy mi lesz a tavaszi ülésszakban, az nagyban annak a függvénye is, hogy a köztársasági elnök úr mikorra kívánja kitűzni az országgyűlési választásokat, hiszen ennek a függvénye az, hogy az Országgyűlés normál üzemmódban meddig képes működni, és nyilván ez függvénye annak, hogy az albizottság is ennek megfelelően tud-e ülésezni vagy sem.

Ennyit szerettem volna lényegében mondani – különösebb érzelmek nélkül – az albizottságok működéséről. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Annyit kérnék majd, hogy akik érintettek az albizottság munkájában, azok figyeljék majd az internetet, mert a meghívó azon keresztül fog érkezni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kimerítő tájékoztatást, képviselő úr. Novák képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Örülök, hogy Mandur László – sorozatos kritikám, számon kérésem hatására – végre hajlandó összekapni magát, és egyszeriben két ülést is összehívni (*Mandur László: Ne éld bele magadat! – Derültség.*), azok után, hogy éppen holnap lesz fél éve (*Mandur László: Ne éld bele magadat!*), hogy a bizottság mintegy nagykoalícióval – persze jobbikos ellenszavazatokkal – megválasztotta önt bizottsági elnökké. Fél év alatt egyetlenegyszer sem tartotta szükségesnek; sorozatos számon kéréseim hatására most egyszeriben két ülést is össze akar hívni. (*Mandur László: Nem!*) Örülök neki. (*Mandur László: Nem!*) Ne kiabáljon bele, legyen szíves; én is nehezen hallgattam végig azt a hárompercesnek ígért, valójában jóval hosszabb, közel tízperces hozzászólást, ami leginkább nem is a bizottságról szólt. Az, hogy más bizottságban mi van, nem mentesíti az ön munkáját. Az ön munkája eddig a nulla – fél év alatt, tegyük hozzá (*Mandur László: Júliusban akartam, csak nem jött senki...*) –, és úgy, hogy nem önre tukmálták ezt a feladatot, hanem ön tulajdonképpen egyfajta versenyben nyerte el, azt mondva, hogy ön jobban látja el ezt a feladatot, mint akár a Jobbik.

Ami az én munkámat illeti, azt mondta, hogy szerintem túlterjeszkedtem, és miattam volt határozatképtelen az ülés. Azt gondolom, hogy volt házalelnökként tisztában lehetne a Házszabály – mondhatnám, szinte örökérvényű – mondatával, amit a jelenlegi kormánytöbbség sem változtatott meg, hogy a képviselőknek kötelessége mind az Országgyűlés, mind a bizottság ülésein jelen lenni, tehát ez nem kívánságműsor. Ahogy ön fogalmazott, hogy nyilván azért volt határozatképtelen, mert a képviselők nem kívántak részt venni olyan napirendi pontok tárgyalásánál, ami esetleg szerintük akár nem is tartozik a bizottság hatáskörébe. Először is, nem kívánságműsor a bizottság ülésein részt venni, másrészt azt, hogy mit tárgyal, épp hogy a bizottság kormánypárti többsége dönti el, tehát az egy dolog, hogy egy elnök mit javasol; az elnök legnagyobb felelőssége abban van, hogy egyáltalán összehívja-e az ülést, hogy lesz-e ülés vagy nem lesz ülés. Ha ön végre összehívna, akkor tudnánk javaslatokat tenni, mint ahogy én is tettem több javaslatot is az elmúlt fél évben, hogy mivel kellene foglalkozni.

Szerintem egyébként, ha csak a bizottság nevét nézzük, abból elég sok minden kiderül, hogy mivel foglalkozhat. Felolvasom önnek a bizottság hivatalos nevét: a Kulturális és sajtóbizottság hatáskörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását figyelemmel kíséző albizottság. Ez elég tág, elég sok mindennel foglalkozhatnánk. Ezért hoztam ide például, hogy szerintem nem jó a jelenlegi szabályozás, nézni kellene annak társadalmi-gazdasági hatásait. Nem jó például az a szabályozás, ami 80 ezer forintos pénzbüntetést eredményez egy sorozatos, visszaeső, súlyos, reklámhangerővel kapcsolatos törvénytörés esetén, de mondtam itt több példát is. Azt gondolom, hogy az, hogy korábban határozatképtelen volt a bizottság, azoknak az obstruáló kormánypárti képviselőknek volt a felelőssége (*Felzúdulás a Fidesz oldalán.*), akik ahelyett, hogy módosították volna a napirendet is, vagy akár leszavazták volna egy perc alatt, és vége lett volna a határozatképes ülésnek, nem látták el a feladatukat. Miért nem jöttek el az ülésre? Azért, mert én hiába hívtam össze olyan időpontra, amit Kövér László házelnök úr bizottsági napoknak rendelt, az álláshalmozó politikusok nem érnek rá úgymond csütörtökönként is bejárni a parlamentbe, ezért ilyen napokon ők nem voltak hajlandók bizottsági ülésre eljönni, pláne valóban olyan

javaslatokra, ami az ő érdekeiket nem szolgálta. De azért tudott működni, sőt példátlan módon határozatot fogadott el, egyébként kizárólag ellenzéki tagokkal – mert ezt is sikerült elérnem, hogy a sorozatos obstrukcióra való figyelemfelhívásra sikerült lemondanom a kormánypárti képviselőket –, és ezután már tudtunk határozatképes ülést tartani, amin még Hiller István és Karácsony Gergely is ott volt. *(Az elnök az asztalra borul.)* Egyhangúlag fogadtunk el egyébként olyan határozatot, ami megállapította, hogy a médiatörvényt figyelemmel kísérve – ami igenis a bizottság hatásköre –, durva törvénytörések vannak, nem megfelelő a törvényi szabályozás. Ezért egy határozati javaslatot is benyújtottunk – most figyeljen ide, Mandur elnök úr, mert ilyen lehetőségünk is van – Kövér Lászlónak, hogy változtatni kellene a jelenlegi helyzeten. Javaslatot is megfogalmaztunk tehát, nemcsak figyelemmel kísértük, és megállapítottuk, statisztikai adatokkal, táblázatokkal alátámasztva – amiben mi meg tudtunk egyezni legalábbis –, hogy durva kormánypárti túlsúly van a médiumokban. Nemcsak hogy ezt megállapítottuk, de ezen túlmenően egyébként még javaslatot is megfogalmaztunk – egyhangú szavazattal, hozzáteszem, az MSZP szavazatával –, tehát igenis lehet eredményeket felmutatni, csak ahhoz egyáltalán össze kellene hívni valamiféle ülést, ami eddig sajnos nem történt meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mandur képviselő úrnak adom meg a szót.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem akarom ezt a vitát nagyon elbonyolítani, csak a jegyzőkönyv kedvéért muszáj megjegyezni azt, hogy mivel Novák képviselő úr szeretné beleélni magát abba a szituációba, hogy itt azért történnek meg dolgok, mert ő néha hisztérikus megjegyzéseket tesz, vagy néha személyeskedő mondatokat ejt el, és azt hiszi, hogy ettől működik a világ, vagy ettől fogunk itt bizottsági vagy albizottsági üléseket tartani, szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy ez azért nem így van. Ha komolyan veszünk egy munkát, akkor nem összevissza dobáljuk a napirendeket, meg ami éppen az eszünkbe jut, és akkor összehívjuk a bizottságot, hanem pontosan a címnek megfelelően ez a bizottság egy ellenőrző bizottság, és még egyszer mondom, nem vizsgálóbizottság, meg nem ilyen „légből gyorsan bekapunk valamit, és akkor mint a szöcske, ugrálunk jobbra meg balra”, hanem végiggondoljuk. Ebben a végiggondolásban valóban az is benne volt, amikor szembesülnöm kellett azzal, hogy a megválasztásom után egy nyár következik, hogy júliusban és augusztusban nem tartom célszerűnek az albizottság összehívását, mert könnyen az lesz a vége – mint 2010-ben történt –, hogy egyszer csak öt ülésből négy határozatképtelen lesz, és arról az egy darab ülésről sikerül beszélni folyamatosan, hogy milyen fantasztikus eredményeket sikerült elérni, és milyen jól működött az idő tájt ez az albizottság.

Ennyi tulajdonképpen ehhez a dologhoz, azt gondolom, hogy ennél többet nem érdemel a jelen napirendi pontnál ez a történet, inkább arra koncentráljunk a jövőt illetően, hogy mindenki felkészülten jöjjön el majd az albizottsági ülésre, és lehetőleg minden olyan írott és íratlan szabályt betartva vegyen részt a munkában, ami az eredményes munkát majd segítheti. Ezt kérném tisztelettel, és még egyszer köszönöm a szót, elnök úr. Én a magam részéről ezt a napirendi pontot úgy tekintem lezártnak, hogy nem kívánok már többet hozzászólni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Nekem viszont válaszolnom kell, mert többször minősített Mandur László, hogy itt ugrálok mint egy szöcske... *(Derültség a Fidesz oldalán.)*

ELNÖK: Tény és való, ez túlzás volt.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Én azt gondolom, hogy ha az elnököt felelősségre vonom, hogy mandátuma kezdete óta, fél év elteltével egyetlenegy ülést sem hívott össze, miközben ragaszkodott ahhoz, hogy ő legyen az elnök, akkor ez nem személyeskedés, még csak nem is elszámoltatás – bár az is felmerülhetne, hogy valaki miért nem látja el a munkáját, de még csak erről sincs szó –, egyszerűen szorgalmazom az ülés összehívását. Az, hogy két hónap nyári szünetre hivatkozva egy féléves mulasztást próbál megmagyarázni, nem elfogadható. Nem tudom, hogy ön hogyan számol el a saját szavazóival, szimpatizánsaival is, mert ön szerint bár a bizottság címében is benne van, hogy figyelemmel kellene kísérnünk a bizottság hatáskörébe tartozó médiatörvény társadalmi, gazdasági hatását, azonban ön abszolút nem tartja szükségesnek figyelemmel kíséрни. Miközben tehát önök Brüsszelig szaladnak inkább, ahelyett, hogy mandátumukkal élve itthon, az illetékes albizottságban ellenőriznék a törvény hatásait – ami egyébként feladata lenne –, ez nem elfogadható.

Ezen továbblépve szeretnék az „egyebek” között egy másik témát is szóba hozni.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elnök úr a rádióban nyilatkozott az internetcenzúrát támogatandóan és az újabb holokauszt-emlékközpont kapcsán. Ezzel kapcsolatban szeretném azért a Jobbik álláspontját is ismertetni, mert azt gondolom, hogy elfogadhatatlan az az – én azt mondom, hogy hullarablásnak is minősíthető – holokausztipar, amit önök folytatnak. *(Felzúdulás a Fidesz oldalán.)*

ELNÖK: Képviselő úr, ezt most hagyjuk abba, tényleg! *(Moraj.)*

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem, én szeretném elmondani, annál is inkább, mert a rádióból értesültem arról, hogy a bizottság hatáskörébe tartozik, legalábbis ön azt kérte, hogy a bizottság címére küldjék be novemberig azokat a pályázatokat, amelyek ezzel az újabb másfélmilliárd forinttal kapcsolatosak.

Azt gondolom, hogy a Jobbik számára elfogadhatatlan eleve egy újabb 5 milliárd forintot felemészítő holokauszt-emlékhely kialakítása Józsefvárosban, tekintettel arra...

ELNÖK: Szégyellje magát, képviselő úr; ezt tudom mondani.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ne vágjon közbe, legyen szíves, mert elég fontos és kényes témáról van szó.

ELNÖK: De én közbevágok, képviselő úr: szégyellje magát!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): De ne vágjon közbe – hárszabályszerűen –, szeretném kifejteni, hogy miért elfogadhatatlan, miközben például nincs Trianon-múzeum, nemhogy Budapesten, sehol az országban állami fenntartásban, sorozatos javaslatunk ellenére sem.

Tekintettel arra, hogy már létezik Holokauszt Emlékközpont, van Terror Háza Múzeum, és számtalan, az állam által létrehozott vagy támogatott holokauszt-kiállítás és megemlékezés, érthetetlen, hogy miért kell az adófizetők pénzét újra egy többmilliárdos emlékparkra fordítani. Nem megsértve az áldozatok emlékét...

ELNÖK: Hanem mit?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ... és tiszteletben tartva a hozzátartozók érzéseit is (*Mandur László: Hát akkor kit?*), azért mégsem mehetünk el szó nélkül egy ekkora volumenű beruházás mellett. Ehhez az elképesztően magas összeghez, tehát az 5 milliárd forinthez még újabb másfélmilliárdot is hozzátesz a kormány. Érdeklődöm, hogy jól tudom-e a rádióinterjúból, hogy ezek szerint valamilyen szinten a bizottságunk hatáskörébe is tartozik ennek az elbírálása, mert ön azt kérte, hogy ide küldjék be ezeket a pályázatokat, hogy a különböző zsidó szervezetek, illetve oktatási intézmények számára anyagilag is biztosítsák a helyi szinten történő holokauszt-megemlékezéseket. Pályázatoknál kissé szokatlan módon is – legalábbis ritka módon – itt még önerő nélkül is, számtalanul folytatja ki a közpénzeket az állam, csak hogy legyen minél-minél több, a csapból is folyó holokauszt-megemlékezés itt a holokausztipar közepette. Azt gondolom, hogy Magyarország legnagyobb nemzeti tragédiája a trianoni országvesztés. Trianonnak a mai napig nincsen semmiféle állami emlékparkja vagy állami múzeuma, szemben a zsidósággal kapcsolatos emlékhelyek tucatjaival, amelyek a magyar költségvetésből minden évben átlagon felüli támogatást élveznek.

Mindeközben a vidéki települések sokasága áll a csőd szélén forráshiány miatt, amelyeknek ez az 5 milliárd forint nagyon sokat jelentene. Az összeg közel száz kistelepülés éves költségvetését teszi ki, ahogyan több ezer devizahitel-károsult anyagi helyzetét lehetne stabilizálni ezekből az állami milliárdokból. Azt gondolom, hogy fel kellene szólítanunk a kormányt, nemcsak a Jobbiknak, az egész bizottságnak, ha az előbbieket mérlegre tesszük, hogy egyúttal válaszoljon arra is végre, hogy a magyar társadalom ezzel az újabb sokmilliárdos, 6,5 milliárd forintos – ami csak ezt az egy programot illeti jövőre, de lesz még persze más is – sokszori jóvátétellel végre megfizettük-e már egyszer s mindenkorra a zsidósággal szemben elkövetett, idézőjelben, történelmi bűnt. Ha nem, akkor meddig tart még a jóvátétel? Talán az idők végezetéig? (*Felzúdulás a Fidesz oldalán.*) Miért akar a kormány a magyar társadalomból és a jövő generációból bűnbakot nevelni, és miért akarják a bűnös nemzet hamis sztereotípiáját tovább erősíteni? Ezeket a kérdéseket tettük fel Mirkóczki Ádám országgyűlési képviselőtársammal is. (*Gyutai Csaba: Büszkék lehetek magatokra... Szégyelljétek magatokat!*) Én azt gondolom, hogy itt, a bizottságban nekünk különös felelősségünk, hogy normális esetben megvitassuk – azonban most már tulajdonképpen határozatképesek sem vagyunk –, hogy helyes-e az, hogy a költségvetésben is évről évre szerepel például az 1947-es párizsi békeszerződésből eredő jóvátétel címén 1,3 milliárd forint. Vagy mennyi is szokott lenni, mennyit szoktak beleírni? Önök tudják, önök szavazzák meg, de emlékeim szerint körülbelül ennyi, és sorolhatnánk még ezeket a különböző tételeket. Hova vezet ez, hogy erre mindig-mindig vannak források? Azt gondolom, hogy joggal minősítjük ezt nemhogy holokausztiparnak – már a köznyelv is annak minősíti –, de joggal nevezzük hullarablásnak, hiszen az áldozatokból veszik ki ezt a számtalan mennyiségű pénzt, és abból akarnak tulajdonképpen egy ilyen holokausztipar címén, nem is az áldozatoknak...

ELNÖK: Elég lesz, képviselő úr! (*Novák Előd: ... hanem azoknak, akik ebből az iparból...*) Most megvonom öntől a szót. Elég lesz, elég lesz; köszönöm szépen, elég lesz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Én is ezt mondom, hogy bőven elég.

ELNÖK: Eddig hallgattuk; de csak azért hallgattuk végig (*Gyutai Csaba: Felháborító!*), hogy a jegyzőkönyvnek része legyen mindaz a mocskok, ami az ön száját elhagyta. (*Novák Előd: Ne minősítse így; ne minősítse!*) Hadd minősítsem, képviselő úr; megteszem, és meg is fogom tenni máskor is. Azért szerettem volna, hogy végigmondja, és azért nem fojtottam bele önbe korábban a szót, hogy mindenkinek egyértelműen világos legyen – fogalmazzunk keményen –, hogy hogyan válik el a szar a májtól.

Néhány dolog. A jelenlegi magyar kormány az 5 000 fő alatti települések adósságát száz százalékban átvállalta – szeretném, ha ezt tisztáznánk, és ne beszéljünk félre –, másrészt az 5 000 fő feletti települések adósságának nagyobb részét szintén átvállalta az állam, és ezáltal olyan terhet vett le az önkormányzatok válláról, amely példa nélküli volt az elmúlt húsz évben. Nagyon szeretném, ha ez mindenki számára világos lenne, és nem kevernék össze a szezont a fazonnal. Még ezer más dolgot lehetne felsorolni ebben az országban, amelyet fölöslegesen tarthatnánk, amiatt, hogy az önkormányzatokat nem segítjük; a két dolognak egymáshoz nincsen semmi köze nincs.

A másik: nincsen Magyarországon olyan tisztességes ember, aki ne tudná azt, hogy ennek az országnak és ennek a nemzetnek az életében micsoda nagy tragédia volt a trianoni ország-szétdarabolás. Nincs olyan tisztességes magyar ember, aki ne akarna méltóképpen megemlékezni erről az egész nemzetet sújtó veszteségről. *(Novák Előd: Dehogy nincs!)* „Nincs olyan tisztességes ember” – ezt mondtam. Ennek azonban semmi köze nincsen ahhoz, hogy van felelősségünk és van kötelességünk más, a nemzetet érintő tragédiák feldolgozásában is. A kettő nem egymással szembeállítandó, nem egymásnak kijátszandó; nem a feszültségek növelése a célunk, hanem éppen a sebeknek a gyógyítása. Az egy másik kérdés, hogy mi az adekvát formája a trianoni trauma feldolgozásának; ezt a vitát most nem kívánom megnyitni, és főleg nem önnel lefolytatni.

Mindig, minden megszólalásomban a kollektív bűnösségnek az elvét határozottan tagadtam – és ez érvényes a holokausztra is –, ugyanakkor ebből nem következik az, hogy nekünk, tisztességes magyar embereknek, az utókor tagjainak ne kellene emlékeznünk és emlékeztetnünk. Nem bűnbakokat akarunk nevelni, hanem azt akarjuk, hogy ugyanazokat a hibákat még egyszer ne kövessük el, hogy ilyen kisstílusú és pitiáner antiszemiták, mint amilyen ön is, a magyar közéletben ne juthassanak szóhoz, tisztelt képviselőtársam. Már a „tisztelt” szót is visszavonom, mert ez se illeti meg önt. *(Novák Előd jelentkezik.)* Szégyen és gyalázat, hogy ön a Magyar Országgyűlés Kulturális és sajtóbizottságában egy ilyen megszólalást, egy ilyen felszólalást engedett meg magának. Ezennel a kérdést a magam részéről lezártam *(Novák Előd: Még hozzászólnék.)*, a bizottsági ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 29 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina